

Passatge Camil Antonietti

Mura

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Nucli urbà
Emplaçament: Passatge Camil Antonietti

Classificació

Número de fitxa: 08139-156
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern
Segle: XVII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: NNSS, 1990.
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 010A09000
Fitxes associades:
[Nucli antic de Mura](#)
Autor de la fitxa: Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: ds., 10/02/2007 - 01:00

Descripció

Carrer que comença a la cruïlla amb els carrers Faixó i Roquetes, i que arriba fins a la cruïlla amb el carrer Montserrat, que és la continuació del passatge. Per tant, el carrer discorre en direcció NS cap a l'església. És un dels carrers antics del nucli, probablement configurat a l'Edat Mitjana, però principalment construït al principi del segle XVII, tal i com mostren les dates gravades a les cases. És un carrer característic de Mura, principalment perquè les cases es desenvolupen a banda i banda de carrer de manera que aquest les divideix per la planta baixa, però mantenen la comunicació a través de dues eixides al pis que formen arcs sobre el carrer; així cada casa es comunica amb l'hort que està a la banda del riu. Al passatge hi ha tres cases; totes elles segueixen la mateixa tipologia, amb façana principal al passatge i la façana posterior al carrer Roquetes, amb l'hort entre el Passatge i el carrer Alfons Sala - Joan Alavedra. Són cases de pedra, principalment de tosca, de

planta baixa, pis i golfes amb eixida oberta a la banda de ponent, als horts; amb porta principal d'arc escarser adovellat amb data gravada i finestres allindades en pedra; l'eixida queda sobre una volta de tosca que travessa el carrer i que permet l'accés a l'hort i jardí que es troben a la banda del riu. Els principals elements destacables d'aquestes cases són: -nº 4: Porta d'arc escarser adovellada amb la data 1640 i una inscripció d'una creu i un càntir a sota; finestra amb la data 1709. L'arc de l'eixida que travessa el carrer arrenca al costat de la porta, sobre una finestra. -nº 6: Porta d'arc escarser adovellada amb la data 1640 a la dovella central. L'arc de l'eixida que travessa el carrer arrenca de la porta. Per la banda del carrer Roquetes, exteriorment resta el perfil circular d'una antiga tina. -nº 7: Cal Patrici Lluç. Presenta un trull d'oli a la banda d'hort, visible des del passatge.

Història

Aquest passatge probablement formaria part de la sagrera construïda al voltant de l'església parroquial de Sant Martí, o més probablement es tractaria de la zona d'eixample del nucli. L'establiment medieval de la zona de Mura s'organitzà a l'entorn del castell i de la parròquia, citada documentalment al 955, on la riera de Nespres rebia el nom de riera de Sant Martí. Però, molt probablement, abans d'aquest establiment ja hi havia diferents grups que habitaven les coves dels entorns. Des dels orígens el castell i el terme de Mura van estar sota la tutela dels comtes de Barcelona, tot i que els monestirs de Sant Cugat del Vallès i de Sant Llorenç del Munt tenien també propietats. La primera menció del castell és del 978, formant part d'un conjunt defensiu de la vall de Nèspola que actuà durant un temps com a terme. El nucli urbà es formaria al voltant de l'església de Sant Martí, formant una sagrera, en la que l'any 1365 vivien 32 famílies. Degut a la pesta negra s'abandonaren molts conreus i cases i posteriorment, la guerra del Francès va contribuir també a la disminució del poblament que el 1553 era de 16 cases i al 1592 de 20 cases. El segle XVII augmentà arribant a 49 cases juntes, el 1782 tenia 103 habitants i el 1860 hi havia 126 al poble i 12 al raval, riera avall. L'església parroquial de Sant Martí fou l'eix d'unió de les primeres cases que es començaren a aixecar. En un document del 1004 ja s'esmenta la vila al terme de Nèspola a la parròquia de Sant Martí; és la donació d'una casa amb cort, terres de conreu i ermes i una roureda feta per Aigó a Bernat. Per tant l'agrupació de cases ja existiria els primers segles medievals, amb modificacions a diferents èpoques i amb la més important probablement després dels terratrèmols del segle XV, aquesta podria ser l'explicació de que la major part de dates que trobem a les cases són posteriors a aquesta època així com la tipologia constructiva excepte elements molts puntuals.

